

బుజర్ నొక్కింది

రాధ...మీసెన్ కృష్ణ. డోర్ తెరుచుకుని లోపలికి వచ్చింది చెలికత్తె. ఏమిటి విషయం అన్నట్లు రాధవంక చూసింది. "నువ్వు తొందరగా వెళ్ళి కృష్ణ గారిని వెంటజెట్టుకునిరా... ఆయన ద్రాక్ష తోటలో ఉన్న గెస్ట్ హౌస్ లో ఉంటారు. మారుతీకార్ లో వెళ్ళు" అంది రాధ. ఆయన గెస్ట్ హౌస్ లో ఉన్నారంటే... సత్యభామ దగ్గర ఉన్నట్లులేక్క. "గెస్ట్ హౌస్ కు వెళ్ళు గానే ఏ విషయం ఫోన్ చెయ్యి" ఆఖరిగా చెప్పింది రాధ.

ఎయిర్ కండిషనర్ చేస్తున్న శబ్దం తప్ప అంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది. విరహం... శరీరాన్ని బ్లాస్ ఫర్మేన్ లో ఉంచినట్లుగా వేడి... "మన్మథరావ్" బాణాలు తన శరీరాన్ని మరింత హింసిస్తున్నాయ్. ఆయన అమెరికా వెళ్ళి, అక్కడ మన్మథబాణాలు వెయ్యటంలో డాక్టర్ రేట్ తీసుకున్న తర్వాత నుండి ఈ విరహం ఎక్కువయింది. అంటే "మన్మథరావ్" ప్రజ్ఞ పెరిగింది.

ఇక ఆగలేక ఫోన్ ఎత్తి గెస్ట్ హౌస్ నెంబర్ రింగ్ చేసింది. ఎంగేజ్... "ఎంగేజ్". ఇలా కాదని తెలిఫోన్ ఎక్స్ చేంజ్ కు కాల్ చేసి, గెస్ట్ హౌస్ నెంబర్ చెప్పి "లైన్" విషయం అడిగింది. "అక్కడ రిసీవర్ తీసి క్రింద పెట్టేశారు" అటు నుండి ఆపరేటర్ గొంతు.

"ఇది ఆ 'సత్యభామ' బడియా అయి వుంటుంది అనుకుంది రాధ. గోడ మీద కృష్ణుడికు ఇట్టమయిన అర్ధనగ్న సుందరీ మణుల ఫోటోలు తనను హేళన చేస్తున్నట్లుగా వుండి రాధకు.

ఇంటర్ కమ్ లో "చుక్" ను పిలిచి "ఓ నెస్ కాఫీ" చెప్పి సోఫాలో రిలాక్స్ అయింది.

"రాధా నువ్వే నా ప్రాణం" అంటూ ఇక్కడ ఉన్నప్పుడు తన నామస్మరణ చేసే కృష్ణుడు, గెస్ట్ హౌస్ లో ఉన్న "సత్య" ను చూడగానే తనని మర్చిపోయి ఉంటాడు. "ఈ మగజాతి అంతే" అనుకుంది రాధ.

కాఫీ తాగి బాత్ రూమ్ లోనికి నడిచింది. డవర్ ఆన్ చేసి నిలబడింది. అభ్యంగ

క్రాంతి కియోర్

స్నానం చేసింది. స్కైబ్లా కలర్ శారీ... మ్యాచింగ్ బ్లాజ్ వేసుకుని, కొద్దిగా సెండ్, స్ట్రే చేసుకుంది.

ఏమి తోచక వి.సి.ఆర్ ఆన్ చేసింది. ఏదో సినిమా వస్తోంది. హీరో, హీరోయిన్లు బృందావన్ గార్డెన్స్ లో పాట పాడుతూ గెంతులేస్తున్నారు. రాధ మనస్సు గతంలోకి వెళ్ళింది. ఆ రోజులే వేరు. మొన్న తాము బృందావనానికి వెళ్ళి అక్కడ "మరళి" వాయిస్తూ నర్తనూ ఉంటే, తోటమాలివచ్చి "నా తోట పాడుచేస్తున్నారు," అని గొడవ చెయ్యాలా!!!

అలాగంట గడిచింది, ఇకతానే వెళదామని, కార్ డోర్ లోకివస్తే, "బెంజ్" కారు ఉంది గాని ఆ రోజు డ్రైవర్ శెలవ్. ఛీ... అంతా ఎదురే...

చెలికత్తెకు అడ్రస్ తెలియలేదా? అవును... ఆ చెలికత్తెను నిన్ననే ఆపా

యింట్ చేసుకుంది. రాధ ఆలోచనలో ఉండగానే ఇందాకటి "మారుతీ" కారు వస్తూ కన్పించింది. అయితే లోపల చెలికత్తె లేదు.

"ఏమిటి విషయం" డ్రైవర్ ను అడిగింది. వాడికళ్ళలో నీరు... మొహంలో కోపం... జరిగింది చెప్పాడు.

"కృష్ణుడు" కొత్త చెలికత్తె అందాన్ని చూసి మొహించాడట. అసలే గోపికా లోలుడుకదా!! ఐతే ప్రాబ్లమ్ ఏంటంటే, ఈ డ్రైవర్, ఆ చెలికత్తె అదివరకటి నుండి ప్రేమించుకున్నారట. కృష్ణుడిని చూడగానే వీడికి "బై" చెప్పి ఆయనతో "హనీ మూన్" కు వెళ్ళిందట.

నిరుత్తురాలై నుంచుంది

పోయింది రాధ.

(ఈ కథ కేవలం హాస్యం కొసం తప్ప ఎవరినీ కించపరచడానికి రాసింది కాదని మనవి.)

